

Raad van State
t.a.v. mevrouw mr. C.H.M. van Altena
via Veilig Mailen

M., 20 november 2024

Betreft: 202401694/1/A3 en 202401698/1/A3

Geachte mevrouw Van Altena,

Op 13 november 2024 heeft een meervoudige kamer onder uw voorzitterschap uitspraak gedaan in een tweetal zaken die gaan over misbruik van recht (ECLI:NL:RVS:2024:4594 en ECLI:NL:RVS:2024:4595). Degene die zich aan dat misbruik van recht heeft bezondigd is niemand minder dan onze Nationale ombudsman, mr. R.F.B. (Reinier) van Zutphen. Een man die zelf afkomstig is uit de rechterlijke macht en die u dus maar wat graag de hand boven het hoofd heeft willen houden. Enigszins tot mijn verrassing blijkt uit uw uitspraken dat u er uiteindelijk toch nog voor bent teruggedeinsd om dat in volle omvang te doen. Ik heb dan ook tot mijn genoegen vastgesteld dat u mijn hoger beroep gegrond heeft verklaard en de ombudsman heeft veroordeeld in de kosten. Een en ander neemt niet weg dat u het misbruik van recht, waarvan reeds bij meerdere uitspraken vaststond dat het door de heer Van Zutphen is gepleegd¹, toch nog bij mij in de schoenen heeft geschoven. Ik zal dat uiterst verwerpelijke en diffamerende oordeel gaarne van een aantal kanttekeningen voorzien.

- 1 Met mijn hoger beroep heb ik mij gekeerd tegen een tweetal uitspraken van de Rechtbank Den Haag (ECLI:NL:RBDHA:2024:3367 en ECLI:NL:RBDHA:2024:3373), bij welke uitspraken de rechtbank er, net als u, voor heeft gezorgd dat de heer Van Zutphen, zijn misstappen ten spijt, de dans kon ontspringen. De rechtbank heeft het indertijd bestaan om de beroepen die ik had ingesteld tegen een aantal besluiten van de Nationale ombudsman niet-ontvankelijk te verklaren en wij zijn het inmiddels met elkaar eens dat zij dit ten onrechte heeft gedaan. In een dergelijk geval is artikel 8:115, eerste lid aanhef en sub a, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) leidend. Dat artikel leert ons dat de hogerberoepsrechter een zaak moet terugwijzen naar de rechtbank die deze zaak in eerste aanleg heeft behandeld indien de rechtbank de niet-ontvankelijkheid van het beroep heeft uitgesproken en de hogerberoepsrechter

1 Zie ECLI:NL:RBDHA:2023:8642, ECLI:NL:RBDHA:2023:17820, ECLI:NL:RBDHA:2023:17827, ECLI:NL:RBDHA:2023:17837 en ECLI:NL:RBDHA:2023:17841.

de uitspraak vernietigt met ontvankelijkverklaring van het beroep. Verbluffend genoeg bent u aan deze bepaling echter geheel en al voorbijgegaan. Zonder te motiveren waarom u daartoe de bevoegdheid meent te hebben heeft u mijn beroepen namelijk niet teruggewezen naar de rechtbank, maar zelf de uitspraak gedaan die de rechtbank wat u betreft had moeten doen. U heeft de beroepen daarbij ongegrond verklaard.

- 2 Op de verplichting om een beroep dat ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard terug te wijzen naar de rechtbank bestaat slechts één uitzondering. Die doet zich voor wanneer de hogerberoepsrechter van oordeel is dat de betreffende zaak geen nadere behandeling door de rechtbank meer behoeft. De bepaling waarin dit aldus is geregeld – artikel 8:116 van de Awb – is nogal ruim geformuleerd. We zullen dan ook naar de wetsgeschiedenis moeten kijken en naar uw eerdere jurisprudentie om te achterhalen hoe deze bepaling moet worden geïnterpreteerd. Wanneer we dat doen dan zien we dat er op de hoofdregel van terugwijzing alleen dan een uitzondering kan worden gemaakt wanneer beide partijen u daar om vragen² of wanneer een nader onderzoek door de rechtbank niets meer aan de behandeling kan toevoegen³. Zoals nog zal blijken was dat in casu echter geenszins het geval, al was het maar omdat de rechtbank op oneigenlijke gronden een aantal wezenlijke stukken buiten beschouwing heeft gelaten en zich ook overigens nog nauwelijks in de feiten had verdiept. Overigens wordt er in de uitspraken die uw Afdeling eerder heeft gedaan vrijwel altijd expliciet gemotiveerd waarom artikel 8:116 van de Awb in een gegeven geval wordt toegepast. Die motivering geeft u dit keer echter niet. Sterker, in uw uitspraken heeft u de artikelen 8:115 en 8:116 zelfs in het geheel niet genoemd.
- 3 Mijn stelling dat u de beroepen niet zelf had mogen afdoen wordt nog aanmerkelijk versterkt nu ik u de ruimte om dat te doen uitdrukkelijk heb onthouden. De redenen daarvoor zijn u bekend. In de eerste plaats heb ik mij een behandeling op rechtbankniveau – en daarmee een instantie – niet zomaar willen laten ontnemen. En in de tweede plaats heb ik u die inhoudelijke behandeling beslist niet willen toevertrouwen, wel wetende dat de heer Van Zutphen bij uw Afdeling, waar geen staatsraad rondloopt die hij niet bij de voornaam kent, op een wat al te welwillende behandeling zou kunnen rekenen. Het is op basis van deze overwegingen dat ik mijn hoger beroep heb beperkt tot de drie hierna te bespreken gronden.
- 4 Door desondanks en in strijd met de wet en de vaste jurisprudentie van uw Afdeling toch een oordeel te geven over de beroepen heeft u zich een bevoegdheid toegeëigend die u niet heeft. Dat is een ambtsmisdrijf. We zullen hierna nog zien dat dit niet het enige misdrijf is dat door u is gepleegd.

Mr. G.P. Kleijn

- 5 Zoals ik hiervoor reeds aangaf heb ik er bewust voor gekozen om mijn hoger beroep op niet meer dan een drietal gronden te baseren. De eerste daarvan houdt in dat de voorzitter van de meervoudige kamer die de zaak bij de rechtbank heeft behandeld, mr. G.P. Kleijn, dat niet had mogen doen omdat zijn beroepsverleden zozeer met dat van de heer Van Zutphen is verweven dat er niet

2 Tweede Kamer, vergaderjaar 2009 – 2010, 32 450, nr. 3, blz. 67.

3 Aldus de vaste jurisprudentie die uw Afdeling sinds 2014 heeft gewezen.

op kon worden vertrouwd dat hij de zaak op een onpartijdige manier zou behandelen. Het zal u overigens niet zijn ontgaan dat deze heer Kleijn er in casu ook geen enkel geheim van heeft gemaakt dat er op die onpartijdigheid maar beter niet kon worden gerekend. Het is dan ook des te kwalijker dat u in uw uitspraken verzwijgt dat deze voorzitter niet zomaar met de heer Van Zutphen heeft samengewerkt bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb), maar aan dat college was verbonden in de tijd dat onze huidige Nationale ombudsman de president was van het CBb. De heer Kleijn heeft in deze zaak dan ook geoordeeld over het optreden van niemand anders dan zijn voormalige baas.

- 6 Wat u ook verzwijgt is dat de president van de Rechtbank Den Haag inmiddels heeft moeten erkennen dat haar rechtbank de beroepsgegevens van de heer Kleijn maandenlang ontoegankelijk heeft gemaakt in het daartoe bestemde register op de website van de Rechtspraak. Dat heeft de rechtbank uiteraard niet zonder reden gedaan. Zij was zich er namelijk zeer van bewust dat het beroepsverleden van de heer Kleijn zich in de onderhavige zaak niet met diens rol van voorzitter van de meervoudige kamer liet verenigen.
- 7 De Leidraad onpartijdigheid en nevenfuncties laat er geen misverstand over bestaan dat iedere rechter, en dus ook de heer Kleijn, er voor dient te zorgen dat hij geen zaak behandelt waarbij als procespartij iemand uit zijn persoonlijke of zakelijke kennissenkring is betrokken. Die leidraad is een groot goed, omdat – en ik citeer nu uit de leidraad zelf (blz. 3) – een rechtsstaat alleen een rechtsstaat is wanneer 'de onpartijdigheid van de rechter in iedere situatie boven elke twijfel verheven is'. Met uw uitspraken heeft u deze leidraad veranderd in een dode letter. Dat is een kwalijke zaak.

Artikel 46b van de Wet RO

- 8 De president van de Haagse rechtbank, zij kwam net al voorbij. Robine de Lange. Dezelfde Robine de Lange die zich juist in de periode dat mijn beroepen tegen de Nationale ombudsman door haar rechtbank werden behandeld heeft moeten verantwoorden bij de vierde kamer van de Hoge Raad naar aanleiding van een klacht die ik in een geheel andere aangelegenheid had ingediend. Een pijnlijke aangelegenheid, waarin zij het stevig voor haar kiezen heeft gekregen. Deze Robine de Lange zon op wraak en zij heeft dan ook haar kans gegrepen. Daar waar de voorzieningenrechter van haar rechtbank het optreden van de heer Van Zutphen reeds bij meerdere uitspraken 'evident onrechtmatig' had genoemd ontnam zij deze rechter mijn zaken en verving zij hem door de heer Kleijn. De aangevallen uitspraken zijn daarvan het wrange resultaat.
- 9 Ons recht kent ook nu een belangrijke waarborg om te voorkomen dat een zaak wordt behandeld door een rechtbank die zelf betrokken is in het betreffende geschil of op een andere manier overhoop ligt met een der partijen. Deze waarborg is neergelegd in artikel 46b van de Wet op de rechterlijke organisatie (Wet RO). Naar dat artikel heb ik in mijn tweede beroepsgrond met een uitgebreide onderbouwing verwezen. In uw uitspraken heeft u daar echter geen woord aan willen wijden. U stelt slechts dat het aan de rechtbank is om een zaak al dan niet te verwijzen en dat een verplichting om dat te doen niet bestaat. Daarmee ontnemt u iedere betekenis aan de betreffende bepaling.

Een hoogst merkwaardige procesbeslissing

- 10 Mijn derde en laatste beroepsgrond heeft betrekking op de procesbeslissing waarmee de rechtbank er voor heeft gezorgd dat de talloze stukken waarmee ik de stellingen van de Nationale ombudsman heb weerlegd niet bij de behandeling zijn betrokken. U bespreekt deze beroepsgrond in r.o. 5 van de uitspraak die u in de zaak met het nummer 202401694/1/A3 heeft gedaan, naar welke uitspraak ik ook hierna nog veelvuldig zal verwijzen. Daarbij valt op dat u ook nu weer heel wat verzwijgt. Zo laat u na om te vermelden dat de rechtbank die procesbeslissing niet heeft gemotiveerd en dat zij een dergelijke motivering desverzocht ook niet heeft willen geven. Wat u ook niet vermeldt is dat de rechtbank een aantal stukken heeft toegelaten die de ombudsman had ingediend op een datum waarop hij dit volgens die procesbeslissing niet had mogen doen, en dat terwijl zij de stukken die ik heb ingediend op de enige datum waarop mij dat was vergund botweg heeft geweigerd. En u vermeldt al evenmin dat de hiervoor genoemde heer Kleijn ter zitting in het geheel niet bekend bleek met de procesbeslissing die hij zelf zou hebben genomen. Had u dit alles wel vermeld dan zou het feit dat de rechtbank mij heeft aangewreven dat ik mijn stukken te laat zou hebben ingediend in een geheel ander licht zijn komen te staan. Niet ik heb er immers voor gekozen om die stukken pas op 1 december 2023 in te dienen, maar ik heb dat gedaan omdat de rechtbank dit van mij had verlangd.
- 11 Met haar procesbeslissing heeft de rechtbank het mij welbewust onmogelijk gemaakt om de stellingen van de Nationale ombudsman te bestrijden. Het is daarom des te erger dat u in uw uitspraak beweert dat die beslissing in het belang van een ook door u niet nader omschreven 'goede procesorde' zou zijn gegeven en vervolgens ook nog eens stelt dat artikel 8:58, eerste lid, van de Awb aan het nemen van een dergelijke beslissing niet in de weg staat. Dat dit laatste niet waar is weet u maar al te goed en het zal dan ook niemand kunnen verbazen dat u in deze niet heeft verwezen naar jurisprudentie waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Die jurisprudentie ligt er nu wel, in de vorm van uw uitspraak, met welke uitspraak u de wet op een ontoelaatbare manier buiten werking heeft gesteld.
- 12 Dat u de procesbeslissing van de rechtbank zo welwillend in stand heeft gelaten is niet zomaar. U had dat namelijk nodig om in uw uitspraak te kunnen beweren dat ik het misbruikverzinsel waarmee de heer Van Zutphen mij buiten spel heeft gezet niet zou hebben bestreden. Dat ik dit wel degelijk heb gedaan zal ook hierna nog volop blijken.

Het misbruikverzinsel van de Nationale ombudsman

- 13 De drie gronden waarop ik mijn hoger beroep heb gebaseerd hadden stuk voor stuk aanleiding moeten zijn om mijn zaken terug te wijzen naar de, althans een, rechtbank. Dat u er desondanks voor heeft gekozen om dat toch vooral niet te doen heeft een eenvoudige reden. U weet immers dat in dat geval de dagen van de heer Van Zutphen als Nationale ombudsman zouden zijn geteld nu hij zodra er wordt gekeken naar de feiten geen poot meer overhoudt om op te staan. Onze ombudsman kan, zo blijkt maar weer, rekenen op zijn matties bij de Raad van State, waaraan ook hij tot aan zijn benoeming in zijn huidige ambt als staatsraad was verbonden. Uw uitspraken hebben dan ook niets te maken met de feiten en

het recht, maar zijn de vrucht van de netwerkcorruptie die in uw kringen niet ongebruikelijk is⁴. Om de heer Van Zutphen in het zadel te houden moest en zou het misbruikverzinsel waarmee hij mij de Wet open overheid (Woo) heeft ontnomen en als rechtsbijstandverlener aan de kant heeft gezet, koste wat kost, overeind worden gehouden. In het navolgende zal ik laten zien van welke verdere kunstgrepen u zich daartoe heeft bediend.

- 14 Dat de Nationale ombudsman mij, nu al bijna twee jaar geleden, is gaan betichten van misbruik van de Woo kwam indertijd niet eens als een verrassing. Dat heeft allemaal niets te maken met de redenen die u, in navolging van de ombudsman zelf, noemt in r.o. 2.2 en 2.3, maar met het feit dat mijn collegae en ik in het onderzoek dat wij met de Woo in de hand naar diens functioneren verrichten nogal wat informatie hebben blootgelegd die alleszins bedreigend voor hem was. Zo was reeds gebleken dat de toch al vrij magere cijfers die hij aan de Tweede Kamer rapporteert van geen kanten deugen, omdat deze vervuild zijn met duizenden 'klachten' die niet over de overheid gaan, 'klachten' die niet meer zijn dan een vraag en 'klachten' die geheel en al onbekend zijn bij de instantie waarover zou zijn geklaagd. Gebleken was ook dat deze ombudsman ondanks dat artikel 9:18, derde lid, van de Awb hem, enkele welomschreven uitzonderingen daargelaten, verplicht tot het onderzoeken van iedere klacht die aan hem wordt voorgelegd bijna 99 % van de klachten die hij ontvangt naast zich neerlegt. Waar eerdere ombudsmannen zich in tot wel vierhonderd rapporten per jaar uitlieten over het optreden van de overheid is dit aantal inmiddels zelfs tot een schamele 34 (2023) gedaald, waarbij de heer Van Zutphen zich vooral beperkt tot onderwerpen waarmee hij in de media denkt te kunnen scoren. Gebleken was voorts dat hij burgers die zich er niet bij neerleggen dat hij niets voor hen wenst te doen wegzet als 'lastige klagers', die hij opneemt in zwarte lijsten die zich niet laten verenigen met de AVG. Dat zijn organisatie is veranderd in een kostbare bureaucratie waar nauwelijks nog iets uitkomt. En dat hij klachten over zijn eigen club niet behandelt. Ons onderzoek kortom, dat wij konden uitvoeren dankzij de Woo, werd voor de heer Van Zutphen veel en veel te bedreigend.
- 15 En toen kwamen daar ook nog eens die reiskosten bij. De reiskosten van de heer Van Zutphen, die inmiddels zijn opgelopen tot meer dan tienduizend euro per maand, maar die jarenlang niet naar behoren bleken te zijn gecontroleerd en verantwoord. Precies in de week waarin hij dit, onder druk van een beroep niet tijdig, in een beslissing op bezwaar heeft moeten erkennen ontnam hij mij de Woo. In zijn beslissing op bezwaar beweerde de heer Van Zutphen nog wel dat zijn reiskosten werden gecontroleerd door de Auditdienst Rijk, maar ook dat bleek, dankzij de Woo, een leugen. Onze onthullingen rond die reiskosten waren begin vorig jaar trending op Twitter en zijn indertijd met waardering ontvangen door mensen als de toenmalige Journalist van het Jaar Tim Hofman en voormalig Omroepman van het Jaar Ton F. van Dijk. Ondanks dat zijn reisgedrag vervolgens nog tot in een veelbekeken programma als *Vandaag Inside* is besproken heeft de heer Van Zutphen echter (vooralsnog) ook deze storm overleefd. Als Nationale ombudsman weet hij zich nu eenmaal vrijwel onaantastbaar. En dat lijkt hij, met dank aan mensen zoals u, inderdaad ook te zijn.

4 Kijk nog maar eens na wat Ellen Pasman daarover heeft gezegd in de Meindert Fennema-lezing die zij onlangs heeft gehouden (https://www.youtube.com/watch?v=Ys__2fdIQ7k). Receptiebenoemingen is de (weinig) fraaie term die zij in dit verband gebruikt.

- 16 U heeft het in uw uitspraken niet aangedurfd om het beweerde misbruik op te hangen aan onze Woo-verzoeken als zodanig. Met die verzoeken is namelijk, zoals ook de Nationale ombudsman zelf heeft moeten erkennen, helemaal niets aan de hand. We moeten het dan ook doen met wat niet geconcretiseerde beweringen over juridiserend en manipulatief gedrag waarmee ik de afhandeling van de verzoeken zou hebben willen frustreren. Wat daarvoor dan de beweegredenen zouden moeten zijn weet ook u ons overigens niet te vertellen. Dat laat u dus maar liever in het midden. U bent bovendien wel zo verstandig om de aantijgingen van de ombudsman niet al te zeer tot de uwe te maken. We lezen dan ook slechts dat ik het door de ombudsman beschreven gedrag niet zou hebben weersproken, waarna u concludeert dat er sprake is van misbruik van recht. Waarbij u ook nog maar even verzwijgt dat mijn o zo juridiserende en manipulatieve gedrag heeft geleid (en nog steeds leidt) tot de ene na de andere gewonnen procedure. Want ja, hoe zou u nog kunnen volhouden dat er sprake is van misbruik van recht wanneer u toegeeft dat ik elke keer weer aan het langste eind blijk te trekken?
- 17 Waarmee we terug zijn bij de procesbeslissing die ik hiervoor reeds heb besproken. Want als ik iets heb gedaan, dan is dat het weerspreken van de aantijgingen waarmee de Nationale ombudsman zijn misbruikverzinsel van enige geloofwaardigheid heeft willen voorzien. Met als bekroning de geweigerde stukken die ik van de rechtbank alleen op 1 december 2023 heb mogen indienen. Stukken die worden gevormd door enkele honderden producties die, anders dan u in r.o. 2.3 beweert, keurig in perspectief zijn geplaatst in een begeleidende brief. Net als de rechtbank heeft ook u die stukken, waarin het misbruikverzinsel tot in het laatste detail wordt ontkracht, wel *moeten* negeren om nog iets van uw uitspraken te maken. U heeft dat op een schaamteloze manier gedaan.
- 18 Nu zijn die stukken van 1 december 2023 natuurlijk niet de enige waarmee ik het misbruikverzinsel naar het rijk der fabelen heb verwezen. Het dossier immers was ook daarvoor al rijkelijk gevuld met stukken die het ongelijk van de heer Van Zutphen bewijzen. Dat die stukken er zijn wordt door u echter ook nu weer verzwegen. Alleen al in mijn hogerberoepschrift heb ik maar liefst twaalf pagina's aan het misbruikverzinsel gewijd. Bij de rechtbank was het aantal pagina's inmiddels nauwelijks nog te tellen. Maar wat lezen we in uw uitspraak (r.o. 2.3)? Dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat ik nagenoeg niet ben ingegaan op het misbruik van recht dat mij werd verweten. En dat ik dat ook in hoger beroep niet heb gedaan. Het is de leugen ruimschoots voorbij.
- 19 Wat u vervolgens dus ook maar verzwijgt is dat u ook tijdens de zitting die u aan mijn hoger beroep heeft gewijd niets van mijn weerleggingen heeft willen weten. Uit de geluidsopname die ik van die zitting heb gemaakt blijkt dat u noch aan mij noch aan mijn wederpartij ook maar enige vraag over dat misbruikverzinsel heeft gesteld, dat u iedere poging van mij om het over dat verzinsel te hebben onmiddellijk heeft geblokkeerd en dat u mij niet de geringste ruimte heeft willen bieden om er het debat over aan te gaan met de gemachtigden van de heer Van Zutphen. Zo wordt het wel heel gemakkelijk om te beweren dat ik de stellingen van de Nationale ombudsman niet heb weersproken. U weet dat dit niet waar is, maar schrijft het met droge ogen op.
- 20 Dat u het met de waarheid – en uw verantwoordelijkheid – niet zo nauw neemt

bleek niet alleen tijdens die zitting, maar ook uit het proces-verbaal dat van deze zitting is gemaakt. In dat proces-verbaal zien we namelijk niets meer terug van uw onwil om het over de feiten te hebben. Ik prijs mij dan ook gelukkig met die geluidsopname. Het is verder aan het Openbaar Ministerie om de aangifte van valsheid in geschrifte die ik tegen u heb gedaan naar behoren te behandelen.

De cijfers

- 21 De rechtbank was eerder dit jaar zo onverstandig om zich in de uitspraken die zij op mijn beroepen heeft gedaan niet te beperken tot zo'n platitude als die van u, met welke platitude de stellingen van de Nationale ombudsman overeind worden gehouden als zijnde onvoldoende weersproken. Zij is zich dan ook te buiten gegaan aan een lasterlijk betoog dat van louter onwaarheden aan elkaar hangt. Tijdens de zitting ben ik daar uitgebreid op ingegaan, maar ook daar zien we in het proces-verbaal en dus in uw uitspraak geen woord van terug. De grootste leugen die de rechtbank zich in deze lijkt te hebben gepermitteerd is dat ik alleen al bij de Rechtbank Den Haag 'circa 65' procedures zou hebben aangespannen 'tegen de verschillende besluiten van de No op [mijn] vele Woo-verzoeken'. Ik heb u niet alleen ter zitting, maar ook daarna nog uitdrukkelijk verzocht om dat getal te verifiëren, maar naar nu blijkt heeft u dat, ondanks uw toezegging dat u er naar zou kijken, niet willen doen. Het is thans aan de rechtbank om te laten zien waar dat cijfer op is gebaseerd. Wanneer ik echter afga op de zaken die mij bekend zijn dan bedraagt het aantal beroepen dat ik heb ingesteld tegen een beslissing die de ombudsman op een van mijn Woo-verzoeken heeft genomen niet meer dan zeven (7). Zeven! Beroepen waarvan de behandeling soms al sinds oktober 2022 op zich laat wachten, maar die de rechtbank op de plank heeft laten liggen omdat zij wel weet dat er van het misbruikverwijt nog maar weinig overblijft wanneer zij deze gegrond blijkt te moeten verklaren – en dat zijn ze. Met die zeven beroepen, waaraan alleen nog een handvol beroepen niet tijdig – die per definitie gegrond zijn – kan worden toegevoegd, blijft er van die 'circa 65' wel wat erg weinig over. En als nu de rechtbank op dit zo eenvoudig te verifiëren punt zou blijken te hebben gelogen, op welke punten heeft zij dat dan niet gedaan?
- 22 U bent net wat handiger dan de rechtbank. U waagt zich dus niet aan dit soort cijfers. Wel wetende echter dat een verhaal rond misbruik van de Woo alleen kan worden opgetuigd wanneer er ook nog wat cijfers zijn waaruit blijkt dat er van misbruik kan worden gesproken heeft u nog wel wat van die cijfers in uw uitspraak verwerkt (r.o. 2.2)⁵. U laat die cijfers daarbij overigens voor rekening van de Nationale ombudsman en geeft over de juistheid daarvan geen oordeel. Het gaat u dan ook niet zozeer om de feiten, maar om de suggestie die van deze cijfers uitgaat. Als ik de passage lees over die 45 verzoeken die door mij zouden

5 In eerdere uitspraken over misbruik ging het bijvoorbeeld over een man uit Oss die zijn gemeente overspoelde met 323 Wob-verzoeken in nog geen zeven weken tijd, waarvan 71 op één dag, en die bij het duizendste verzoek een taart liet bezorgen met een smalend gedicht (ECLI:NL:RVS:2017:1354); over de Dordtse huisjesmelker, die overhoop lag met zijn gemeente en daarom 'gewoon om te zieken' in nog geen jaar tijd kwam aanzetten met niet minder dan 467 Wob-verzoeken, naast 790 bezwaarschriften en tot wel zeventig brieven per dag (ECLI:NL:GHDHA:2014:75); over een man die onder het mom van een onderzoek een 'onnodig ruim en vaag geformuleerd' Wob-verzoek had ingediend bij alle ministeries, alle gemeenten en alle waterschappen, om maar zoveel mogelijk dwangsommen te kunnen toucheren (ECLI:NL:RVS:2016:1841).

zijn ingediend dan vind ook ik dat het daarbij gaat om een wel heel fors aantal. En als dan ook nog wordt beweerd dat de ombudsman een extra medewerker heeft moeten aantrekken om al die verzoeken te behandelen dan denk ook ik dat er wel heel wat aan de hand moet zijn geweest. Alleen, van dat van die extra medewerker heeft de ombudsman nooit ook maar enig bewijs kunnen overleggen. En die 45 verzoeken, dat zijn voor een belangrijk deel helemaal geen verzoeken van mij, maar verzoeken van cliënten die door mij worden bijgestaan vanuit de rol die ik als rechtsbijstandverlener heb te vervullen. Tien, vijftien cliënten, afkomstig uit het gehele land, voor wie ik – dus hoezo misbruik? – de ene na de andere zaak weet te winnen. Dat plaatst zo'n cijfer toch net even in een geheel ander perspectief.

- 23 Noem het handig of noem het voor mijn part doortrapt. U heeft er echter hoe dan ook voor gezorgd dat uw uitspraak zo min mogelijk passages bevat waarop u zelf zou kunnen worden aangesproken. Feiten treffen we er dan ook nauwelijks in aan en voor zover dat toch nog het geval is worden deze op een zo suggestieve manier gepresenteerd dat ze aan de waarheid in het geheel geen recht doen. Neem alleen al die opsomming van al die wrakingsverzoeken in uw beschrijving van het procesverloop. Eenieder die uw uitspraken leest zal daar de wenkbrauwen bij fronsen. Wat zij echter niet weten, want dat vermeldt u weer eens niet, is dat er alleen al vijf wrakingsverzoeken voor nodig waren om Kees Borman, van wie u het voorzitterschap pas kort voor de zitting overnam, zijn biezen te doen pakken. Kees Borman, die ten tijde van diens presidentschap bij het CBb nog aanzienlijk nauwer heeft samengewerkt met de heer Van Zutphen dan de heer Kleijn en die nu had zullen beoordelen of deze laatste mijn zaken wel had mogen behandelen. Vijf wrakingsverzoeken, pas toen was hij weg. En ondertussen had hij al wel zijn stempel op de voorbereiding van de zitting weten te drukken. Wat u ook niet vermeldt is dat Maarten den Heyer zich heeft moeten terugtrekken uit de zaak van een cliënt die geclusterd met mijn beroepen werd behandeld. Zelfs van het weinige wat door u nog als een feit wordt gepresenteerd blijft zo wel heel weinig over.

Een onbezonnen maatregel

- 24 Ik keer terug bij de heer Van Zutphen. Toen het hem dankzij ons onderzoek wat te heet werd onder de voeten hebben zijn juristen naar een middel gezocht om mij de Woo uit handen te slaan. Dat deden zij met graagte, want zij waren ook zelf al een aantal keren onderuitgegaan in de procedures die waren gevolgd op de veelal nogal ondeugdelijke besluiten die door hun toedoen waren genomen. Het middel waartoe de Nationale ombudsman uiteindelijk zijn toevlucht nam bestond uit een maatregel die inhield dat het aantal verzoeken dat ik nog zou mogen indienen – voor mijzelf, voor Stichting de Verbeelding én als rechtsbijstandverlener – werd beperkt tot twee per maand. Op papier dan, want in de praktijk zou er in de maanden daarna geen verzoek meer worden behandeld. Een dergelijke maatregel was in het verleden alleen nog maar in een hoogst enkel geval door de rechter in kort geding genomen. Het is immers ondenkbaar dat een instantie een dergelijke maatregel zelf zou kunnen nemen. Logisch dus dat de maatregel enkele maanden later is geschorst door de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag, die het optreden van de heer Van Zutphen daarbij als 'evident onrechtmatig' heeft veroordeeld (ECLI:NL:RBDHA:2023:8642).

- 25 Die schorsing betekende nog niet dat de maatregel geheel en al van tafel was. Daartoe moest deze immers eerst nog worden vernietigd in beroep. Dat beroep werd, vele, vele maanden later, op 13 december 2023 eindelijk op zitting behandeld. Hoezeer daarbij de voorzitter van de meervoudige kamer, de hiervoor genoemde heer Kleijn, ook op de hand was van de heer Van Zutphen, ook hij wist dat hij die maatregel nimmer zou kunnen goedkeuren en daarom stond hij het de Nationale ombudsman maar liever toe dat deze het besluit waarin de maatregel was neergelegd nog snel even herriep om te voorkomen dat het door de rechtbank zou moeten worden vernietigd. De heer Van Zutphen heeft dat daags na de zitting gedaan.
- 26 Wat de heer Kleijn in dit verband over het hoofd zag is dat in artikel 6:19, zesde lid, van de Awb is bepaald dat de intrekking of de vervanging van een besluit niet aan de vernietiging van dat besluit in de weg staat indien de indiener van het beroepschrift daarbij een belang heeft. De rechtbank had in casu dan ook moeten onderzoeken of dat belang er nog was. Zij heeft echter nagelaten om dat te doen en zich over de maatregel niet meer uitgelaten.
- 27 Een dergelijke fout kunt u zich niet permitteren. U heeft mij ter zitting dan ook nog maar even gevraagd of ik nog belang had bij een vernietiging van het besluit. Een vraag die ik bevestigend heb beantwoord. Uiteraard, zo zou ik haast zeggen, want het is met dat besluit als met een kapvergunning die wordt ingetrokken nadat de boom reeds is geveld. De Nationale ombudsman had mij nu al gedurende meer dan een jaar met zijn misbruikverzinsel achtervolgd, ik heb enorm veel niet-declarabele uren moeten besteden aan de procedures die ik in dit verband heb moeten voeren, mijn verzoeken ondertussen zijn nog steeds niet behandeld en voor de praktijk die ik als rechtsbijstandverlener voer is de door de ombudsman genomen maatregel bepaald niet zonder gevolgen gebleven. Die maatregel staat bovendien niet op zichzelf. Vrijwel meteen nadat de voorzieningenrechter deze had geschorst heeft de ombudsman bij zijn besluit van 14 april 2023 immers alle verzoeken – die van mijzelf, die van de stichting én die van mijn cliënten – die op dat moment nog moesten worden behandeld buiten behandeling gesteld. Zelfs nadat de maatregel was geschorst heeft deze mij dan ook nog vrijwel dagelijks in mijn functioneren belemmerd.
- 28 De nadelige consequenties van die evident onrechtmatige maatregel spreken zozeer vanzelf dat het volstrekt overbodig is om daar ook nog maar een woord aan te wijden. Het is daarom des te verrassender dat u thans in uw uitspraak beweert dat ik (zelfs) niet 'tot op zekere hoogte' aannemelijk zou hebben gemaakt door de maatregel te zijn geschaad (r.o. 4.1). Dat u met deze aperte onzin heeft willen voorkomen dat u het besluit van de Nationale ombudsman alsnog zou moeten vernietigen, het druipt er van af. De heer Van Zutphen kon ook nu weer op u rekenen. Ziedaar een zoveelste voorbeeld van die netwerkcorruptie in de praktijk.
- 29 Het onbesproken laten van de maatregel getuigt niet alleen van een corrupte mentaliteit, maar vooral ook van intellectuele luiheid. Door toe te laten dat de Nationale ombudsman die maatregel, nadat deze haar werk had gedaan, schielijk heeft ingetrokken op het moment dat de rechter zich daar eindelijk over zou gaan buigen zet u de deur open voor ieder bestuursorgaan om niet alleen de gewone burger, maar ook een rechtsbijstandverlener zoals ik, onderzoekers,

journalisten en wie al niet meer te beperken in de rechten die zij aan de Woo ontlenen zonder dat de rechter daar zelfs maar aan te pas komt. Dat is de doodsteek voor de Woo.

Wat is onverwijld?

- 30 Op de antimisbruikbepaling van de Woo kan alleen een beroep worden gedaan wanneer dit binnen twee weken na de ontvangst van het verzoek gebeurt of, gesteld dat dit pas later blijkt, onverwijld nadat van dat misbruik is gebleken. Die termijn is kort en kan dat ook zijn omdat er sprake moet zijn van een evidente vorm van misbruik, in welk verband het woord 'kennelijk' is opgenomen in de wet. Uit de wetsgeschiedenis blijkt, en ik heb u daar met bronvermeldingen en al op gewezen, dat de wetgever beslist niet heeft gewild dat deze termijn wordt overschreden. De Nationale ombudsman heeft dat echter wel gedaan en uit uw uitspraak blijkt dat u ook daaraan geen enkele consequentie heeft willen verbinden.
- 31 Hierboven onder 27 wees ik er reeds op dat de Nationale ombudsman bij zijn besluit van 14 april 2023 alle nog lopende Woo-verzoeken van mijzelf, de stichting en mijn cliënten buiten behandeling heeft gesteld toen de voorzieningenrechter de maatregel had geschorst waarmee de heer Van Zutphen het aantal van die verzoeken tot twee per maand had beperkt. Dat was op zichzelf reeds een volstrekt onaanvaardbare reactie op de uitspraak van een rechter, die aldus met een pennenstreek werd overruled door de man die het kennelijk niet kon pruimen dat deze zijn optreden van de kwalificatie 'evident onrechtmatig' had voorzien. U had deze reactie, die binnen een rechtsstaat volkomen ondenkbaar zou moeten zijn, ten krachtigste behoren te veroordelen. In plaats daarvan stelt u echter in uw uitspraak dat de ombudsman vlot genoeg heeft gehandeld bij het buiten behandeling stellen van een aantal verzoeken die naar u het doet voorkomen pas als gevolg van de uitspraak van de voorzieningenrechter moesten worden behandeld. Dat dit een volstrekt verkeerde voorstelling van zaken is weet u maar al te goed. Zoals ik meermaals heb uiteengezet was het besluit van de 14de immers niets anders dan een ongegeneerde wraakoefening waarmee de heer Van Zutphen ook een aantal verzoeken heeft getroffen die behoorden tot het tweetal per maand dat hij nog had zullen behandelen. Sommige van die verzoeken waren zelfs al maanden eerder ingediend en werd eerst nu buiten behandeling gesteld. Uit wraak op de uitspraak van een rechter die de moed had om nu eens niet naar de pijpen van de heer Van Zutphen te gaan dansen.
- 32 Door met uw uitspraak zo opzichtig te tornen aan de termijnen die de wetgever weloverwogen heeft neergelegd in de antimisbruikbepaling van de Woo heeft u ook nu weer een aanslag gepleegd op deze wet. Is de prijs die wij allen betalen voor het redden van de heer Van Zutphen daarmee niet veel en veel te hoog?

De weigering als gemachtigde

- 33 Waarmee we toe zijn aan de uitspraak die u op mijn tweede hoger beroep heeft gedaan. De zaak die draait om het besluit waarbij de Nationale ombudsman mij als gemachtigde heeft geweigerd, welk besluit hij heeft genomen precies een week nadat de voorzieningenrechter ook het daaraan voorafgaande besluit van

14 april 2023 nog weer van tafel had geveegd. Een zoveelste besluit dus, waarvan de heer Van Zutphen ook zelf heeft erkend dat hij het in reactie op die uitspraak heeft genomen. Toch doet u maar weer eens net alsof er tussen die besluiten geen enkele relatie heeft bestaan. De volgtijdelijkheid van de besluiten wordt door u daarmee wederom verzwegen.

- 34 Het weigeren van een gemachtigde kan, en dat al helemaal wanneer die gemachtigde op beroepsmatige voet rechtsbijstand verleent, alleen in zeer uitzonderlijke gevallen. Dat weet u als geen ander, want de schaarse jurisprudentie die uw Afdeling daar eerder over heeft gewezen wordt in uw uitspraak genoemd. In het licht van die jurisprudentie had de Nationale ombudsman mij onder geen beding als gemachtigde mogen weigeren. Toch staat u het hem toe dat hij zich op deze manier van mij heeft ontdaan. Ook nu zonder dat de feiten en het recht er ook maar enigszins toe doen.
- 35 Een voorbeeld van hoe het wel moet is de uitspraak die nog niet zo gek lang geleden door de Hoge Raad is gedaan (ECLI:NL:HR:2023:1370). In die uitspraak wordt keurig aangegeven wat de betrokken rechtsbijstandverlener zoal aan misdragingen heeft vertoond en waarom die misdragingen rechtvaardigen dat hij vervolgens als gemachtigde is geweigerd. Zo lezen we dat hij de Hoge Raad, die wat hem betreft wordt bemenst door 'krapuul en criminelen van het ergste soort', 'hoerenkinderen' en 'gajes die [sic!] zijn gelijke niet kent', heeft uitgemaakt voor een 'hoerentent pur sang' en voor een 'intens criminele club'; dat het Ministerie van Financiën een organisatie is waar 'de goudvis nog voer [steelt]'; dat de rechtspraak wordt gevormd door 'vies, smerig geteisem' ... en meer van dat fraais. De uitroepetekens heb ik maar even weggelaten.
- 36 Nu kunt u te uwer verdediging natuurlijk aanvoeren dat de Hoge Raad net iets minder een uitsprakenfabriek is dan uw Afdeling en dat daar dus ook net wat dieper kan worden nagedacht. Maar toch, ook u heeft de pretentie dat de positie van hoogste instantie u op goede gronden is gegeven en ook u pretendeert dat met uw uitspraken een norm wordt gesteld. Had daar dan niet wat concreter in moeten staan wat ik nu precies heb misdaan en wat daarmee zou maken dat de Nationale ombudsman mij al bijna anderhalf jaar als gemachtigde heeft mogen weigeren? Aanvankelijk was die weigering nog opgehangen aan het misbruikverzinsel dat ik hiervoor reeds heb besproken. Bij de eerste verlenging met zes maanden kon dat argument echter al niet meer worden gehanteerd, want doordat de heer Van Zutphen mij de Woo had ontnomen kon ik die wet al vele maanden niet meer ge- of misbruiken, gesteld dat ik dat laatste ooit zou hebben gewild. Wat overbleef is – en ik citeer uw uitspraak – dat ik 'gedrag' zou hebben vertoond richting medewerkers van de ombudsman en dat ik mij over medewerkers van de ombudsman zou hebben 'uitgelaten'. Gedragingen en uitlatingen die kennelijk zo over de schreef zijn dat ik nog weer zes maanden langer als gemachtigde mocht worden geweigerd, maar waarvan u er niet een heeft weten te omschrijven. Is dat niet wat mager voor het rechtvaardigen van een maatregel die zulke verregaande consequenties heeft, zowel voor mij als rechtsbijstandverlener als voor al die cliënten?
- 37 Dus hoe zit dat, moet ik nu zelf maar zien te bedenken wat ik ooit wellicht verkeerd zou kunnen hebben gedaan of gezegd? En moet ik ondertussen maar gewoon accepteren dat eenieder die uw uitspraak leest daar met zijn eigen

fantasie een verhaal van gaat maken omdat het nu eenmaal – zie immers die uitspraak van de Hoge Raad – wel heel erg vreselijk moet zijn? Het vreselijkste wat ik over een medewerker van de Nationale ombudsman heb gezegd is dat de gemachtigden van de heer Van Zutphen – de mrs. Scheppink en Vaalburg – er een gewoonte van maken om tegenover de rechter te liegen. En inderdaad, hoe vreselijk is het wel niet als een medewerker van de ombudsman de rechter op die manier bedriegt? Iets wat ik niet verzin, maar wat ik met talloze bewijsstukken heb onderbouwd. Een Leon Scheppink heeft het zelfs al bij herhaling moeten erkennen. Er zijn namelijk gelukkig ook nog rechters die zich niet zomaar iets op de mouw laten spelden en die zo'n gemachtigde durven aan te spreken op zijn leugens. Waarna zij maar weer van hem moesten aannemen dat hij zich geheel onbedoeld had vergist. De man heeft het zelfs al eens gepresteerd om tegenover een rechter te beweren dat de cliënt die ter zitting door mij werd vertegenwoordigd geen partij was bij een zaak waarin wij bij een andere rechtbank nog maar een week daarvoor de degens op zitting hadden gekruist. Een flagrante leugen, maar de rechter trapte er dit keer maar weer eens in. Als een gemachtigde van nota bene de heer Van Zutphen er zo ongegeneerd op los denkt te kunnen liegen, vanuit de gedachte dat de rechter hem wel zal geloven juist omdat hij de gemachtigde van onze ombudsman is, dan neem ik het op voor mijn cliënten. En ja, een leugen heet dan een leugen en de heer Scheppink wordt bij zijn naam genoemd. Komt zoiets ook maar enigszins in de buurt van de uitlatingen die u aantreft in die uitspraak van de Hoge Raad?

- 38 Diezelfde Leon Scheppink is dezelfde jurist die zijn baas keer op keer om een handtekening heeft moeten vragen wanneer een door mij ingediend bezwaar weer eens gegrond moest worden verklaard. De jurist die de auteur is van al die evident onrechtmatige besluiten en de bedenker van de hiervoor genoemde maatregel. De jurist ook die ik als gemachtigde keer op keer tegenkom bij de rechter. Die kennelijk alles mag beweren, de goorste drek over mij mag uitstorten en mij van van alles en nog wat mag beschuldigen, want dat vindt u niet erg. Zijn wij zo langzamerhand dan werkelijk zo ver verwijderd geraakt van iets wat kan doorgaan voor een moreel kompas dat zelfs een gemachtigde van de Nationale ombudsman er van iemand als u onbekommerd op los mag liegen?
- 39 Bij zijn besluit van 19 juli 2024, dat hij vrijwel meteen nadat u mijn hoger beroepen op zitting had behandeld heeft genomen, heeft de Nationale ombudsman zijn weigering van mij als gemachtigde met nog eens zes maanden verlengd. De onderbouwing is dit keer nog dunner dan bij zijn eerdere besluiten reeds het geval was. U had die verlenging dan ook zonder meer van tafel moeten vegen, maar daar waar u er als de kippen bij bent om een oordeel te geven over een beroep dat u had moeten terugwijzen naar de rechtbank hult u zich nu maar liever in stilzwijgen. Die verlenging, zo heeft u bepaald, moet eerst maar eens als een bezwaar worden behandeld. Door de ombudsman, die daar vanzelfsprekend geen enkele haast mee heeft. Ondertussen heeft u ook nog eens geweigerd om het verzoek om voorlopige voorziening dat ik naar aanleiding van die verlenging heb ingediend te behandelen. Kunt u het zich voorstellen dat dit alles bij mij de indruk wekt dat u het onze Reinier, de ombudsman die voortkomt uit uw eigen gelederen, zo wel wat erg gemakkelijk heeft willen maken? Of mag ook dat niet worden gezegd?

De prijs is hoog

- 40 Met uw uitspraken heeft u duidelijk gemaakt dat u het dekken van een van de uwen belangrijker vindt dan de feiten en het recht. Dat misstaat u ten zeerste en laat ons zien dat het met de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State – onze hoogste algemene bestuursrechter – nog heel wat slechter is gesteld dan de kritiek die al geruime tijd aan haar adres wordt geuit reeds deed vermoeden.
- 41 Voor dit alles wordt een hoge prijs betaald, in de eerste plaats door onze samenleving als geheel. Doordat u immers een Nationale ombudsman uit de wind houdt van wie u weet en van wie ook reeds bij meerdere uitspraken vaststaat dat hij zich heeft bezondigd aan misbruik van recht draagt u niet alleen niets bij aan het zo broodnodige herstel van dit belangrijke instituut, maar ondermijnt u zelfs rechtstreeks onze rechtsstaat. Aan de geloofwaardigheid van de rechtspraak heeft u daarbij geen enkele boodschap en u veegt bovendien met één uitspraak ook nog eens verscheidene regelingen aan de kant die een zorgvuldige rechtsgang zouden moeten waarborgen. Zo heeft u de Leidraad onpartijdigheid en nevenfuncties tot een dode letter gemaakt, aan artikel 46b van de Wet RO iedere betekenis ontnomen, artikel 8:58, eerste lid, van de Awb buiten spel gezet en de antimisbruikbepaling van de Woo zover opgerekt dat u de waarborgen waarmee de wetgever die bepaling nog maar kort geleden heeft omgeven tot een stoplap gemaakt. En dat allemaal met één uitspraak. Het is een bedroevende score.
- 42 Een hoge prijs betalen vooral ook mijn cliënten. Mensen die veelal behoren tot de slachtoffers van een van de schandalen waaraan ons land nu al jaren zo rijk is en die al wel vaker hebben ondervonden dat de rechtsstaat er niet voor hen is. Mensen ook die stuk voor stuk tevergeefs een beroep op de heer Van Zutphen hebben gedaan en die ook nu weer door hem zijn weggezet als lastige klagers die slechts misbruik maken van de Woo.
- 43 De volgende die voor uw gemanipuleer een hoge prijs betaalt is Stichting de Verbeelding. Een organisatie waaraan mensen zijn verbonden die zich belangeloos en met hart en ziel inzetten voor onze rechtsstaat. Als gevolg van het optreden van de heer Van Zutphen is de stichting ernstig belemmerd in haar functioneren. De stichting heeft zelfs een cliëntenstop moeten doorvoeren nu zij door niemand minder dan de Nationale ombudsman volkomen verdacht werd gemaakt. Dat is zeker in de huidige tijd, waarin de rechtsbescherming van de burger steeds verder wordt uitgekleeft, ten enen male onacceptabel.
- 44 En ja, dan is daar ook nog ondergetekende. De tweede jurist van de stichting op rij op wie de heer Van Zutphen zijn pijlen heeft gericht. Voor een rechtsbijstandverlener is het uitermate bedreigend om nota bene door de Nationale ombudsman te worden beschuldigd van misbruik van recht en wanneer dat misbruik hem vervolgens ook nog eens wordt aangewreven door een paar rechters en staatsraden die zich staan te verdringen om hun voormalige baas of collega de hand boven het hoofd te houden dan betekent dat al gauw het einde van zijn praktijk. Ik kan dan ook net zo goed met pensioen gaan. Het voortzetten van mijn praktijk zit er, beschadigd als ik ben, immers niet meer in.
- 45 Ik reken u dit alles nadrukkelijk aan. Juist u, mevrouw Van Altena, omdat u met

uw uitspraken tot uitdrukking brengt dat u van uw toch al niet zo fraaie verleden nog steeds maar weinig heeft geleerd, al die mooie goede voornemens van uw Afdeling ten spijt⁶. In de anonimiteit waarin u zich zo graag verschuilt bent u een van degenen die verantwoordelijk zijn voor het schandaal waarin de toeslagenaffaire is ontaard. Zo geldt een uitspraak die u in 2011 – nota bene buiten zitting – heeft gedaan als een van de belangrijkste uitspraken waarmee uw Afdeling haar zegen aan de 'alles-of-niets'-benadering van de Belastingdienst/Toeslagen heeft gegeven (ECLI:NL:RVS:2011:BR5166)⁷. In de talloze uitspraken die op deze uitspraak zijn gevolgd heeft u die hardvochtige lijn op kille wijze toegepast, met een groot aantal slachtoffers tot gevolg. Ook toen u eenmaal tot voorzitter was benoemd van de Algemene kamer heeft het uiteindelijk nog jaren geduurd eer uw Afdeling tot een koerswijziging besloot. Dat was ruimschoots te laat om het tij nog te keren. U zou in dit licht welhaast de moeder van het toeslagenschandaal kunnen worden genoemd. Als dan blijkt dat u ook nu nog met de arrogantie die u eigen is blind bent voor de feiten en lak heeft aan het recht dan is er eigenlijk maar een die toe is aan haar pensioen. Dat bent u.

- 46 In Reinier van Zutphen heeft u uw kompaan gevonden. Deze Nationale ombudsman, die zich zo graag laat voorstaan op een rapport dat hij in 2017 heeft geschreven, vergeet namelijk ook altijd te vertellen dat dit rapport er slechts is gekomen dankzij de vasthoudendheid van Eva González Pérez, de advocaat die een klacht bij hem had ingediend. Ondanks alle signalen waarover hij beschikte had hij ook in 2017 overigens nog steeds niet door wat de omvang was van het schandaal dat zich onder zijn ogen voltrok. Hij presteerde het zelfs om dat rapport middenin de zomervakantie te publiceren, waarna het onder een dikke laag stof verdween. Diezelfde heer Van Zutphen, over wie Pieter Omtzigt ooit heeft verzucht dat hij 'het wel zag, maar niet doorbeet'⁸, de man ook die meteen al na zijn aantreden de in zijn ogen veel te kritische Kinderombudsman Marc Dullaert aan de kant heeft gezet, de ombudsman die de Kamer, de media en de rechter bij voortduring voorliegt, die de burger die een beroep op hem doet slechts dan helpt wanneer hij daar zelf mee denkt te kunnen scoren en die zijn torenhoge reiskosten nog steeds niet wil verantwoorden, die laat u ook nu weer weggelaten met het misbruik van recht waarmee hij mij de Woo heeft ontnomen en als rechtsbijstandverlener de nek heeft willen omdraaien. U zou zich daar diep voor moeten schamen.

6 Zie onder meer het zogenoemde reflectierapport *Lessen uit de kinderopvangtoeslagzaken* dat de Raad van State in 2021 heeft doen verschijnen.

7 Zie onder meer het eindverslag van de Parlementaire ondervragingscommissie Kinderopvangtoeslag, dat in 2020 onder de titel *Ongekend onrecht* is verschenen. In de paper *Alles of niets* van prof. mr. S.E. Zijlstra, die als bijlage bij het verslag is gevoegd, geldt deze uitspraak als de oudste uitspraak waarbij uw Afdeling aan een evenredigheidstoets in de weg heeft gestaan (blz. 116). De commissie-Donner wees er in zijn eindadvies bovendien reeds op dat u de risico's met deze uitspraak volledig bij de toeslaggerechtigde heeft neergelegd (Adviescommissie uitvoering toeslagen, *Omzien in verwondering 2*, Den Haag, 2020, blz. 73). In latere uitspraken heeft uw Afdeling, onder meer in uitspraken van uzelf, veelvuldig aan deze standaarduitspraak gerefereerd. In het in de vorige voetnoot genoemde reflectierapport wordt die uitspraak overigens niet genoemd (!).

8 Aldus Pieter Omtzigt in zijn Nieuwspoort-lezing 'Macht en tegenmacht' van 27 januari 2021.

Ik vertrouw er op u met bovenstaande kanttekeningen van dienst te zijn geweest. Voor de goede orde merk ik nog op dat deze brief op ruime schaal zal worden verspreid nu uw uitspraken zich in een niet minder ruime belangstelling mogen verheugen.

Met vriendelijke groeten,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Agnes Krijger'.

Stichting de Verbeelding onderschrijft de Sustainable Development Goals van de Verenigde Naties en streeft in dit verband onder meer naar het terugdringen van het gebruik van papier en inkt. Wij stellen het dan ook op prijs wanneer u deze brief niet wilt uitprinten of fotokopiëren en wanneer u haar wilt beantwoorden via ons e-mailadres. Doet u mee?